

Вдих глубокий, погляд щирый, руки в боки, три-четыри!

Песни Владимира Высоцкого можно слушать, можно петь, можно читать, а можно их просто деконструировать. Собрались на прошлой неделе высококоведы и давай этим заниматься. Автор, когда пишет, он ведь ни о чем не задумывается. Пишет себе и пишет. И только потом пытливые ученые разбираются, что же он хотел сказать своим произведением. Автор э подозревает о том, что он хотел сказать. А когда он умирает, тогда за него его произведения нам разъясняют серьезные дяди и тети в очках.

Высоцковеды на конференции вели себя

В Москве прошла международная конференция «Владимир Высоцкий: взгляд из XXI века», на которой звучали песни барда на украинском языке

тихо: не свистели и ногами не топали, пивом не хлюпали и чипсами не хрустели. А случись им какой докладчик не понравится, они просто его закидают вопросами, чтобы тот стухался и ушел.

Многообразие ракурсов, под которыми рассматривали творчество Высоцкого, поражаало. Вот темы докладов: «Борокко, импрессионизм и Высоцкий», «Деструктивная поэтика Маяковского в конструктивном мире Высоцкого», «Опыт реконструкции антропонимиче-

ских полей в поэзии Высоцкого», «Социокультурные аспекты концептуализации индивидо-авторской языковой картины мира», «Хронотоп бардов или темпоральная и локативная семантика в стихотворениях Высоцкого». Причем в этих традиционных конференциях принимают участие не только ученые-россияне, но и украинцы, казахи, азербайджанцы, латыши, итальянцы, поляки. И так далее.

Докладчики сравнивали поэзию Высоцкого

с поэзией Лермонтова, Пушкина, Федора Глинки. Вы, конечно, помните, в стихотворении Глинки «Погоня» за его лирическим героем гонятся разбойники, а у Высоцкого в одноименной песне – волки, что в понятийном смысле – одно и то же. А я чего-то вспомнил, что у Дюма за лирическим героем гонятся гвардейцы кардинала. Тоже злобный образ врага – можно сравнивать.

Александр МЕШКОВ.
Фото А. МАЙОРШИНА.

Слышал бы поэт свои песни в переводе! Наверное, очень удивился бы...

СПОЕМТЕ, ДРУЗЬЯ!

Доцент из Кировограда Валентина Рыбальченко
подарила мне несколько текстов песен
Высоцкого на украинском языке.
Вот как их поют за рубежом

Утренняя гимнастика

Вдих глубокий, погляд щирый,
руки в боки, три-четыри!
Звичка поки – геть козацька – в нас така.
Ти без упередження
хочеш протвердження?
Отже, наперед щодня – гімнастика.
Мабуть, зараз ви у хаті;
годі яро позіхати,
киньте чвари та станцюйте гопака!
Присідайте хто як знає,
хоч навприсядки (десь з краю), –
називається це аеробіка.

Надто виріс (винен вирій)
СНІДу вірус, три-чотири.
Ще – зневіра в спорті винуватиця.
Щоб не підчепити СНІД,
застосовувати слід
нахили, й ретельно підмиватися.

Віхтем спрагло тріть всю шкіру.
Рухів наглих три-чотири –
й почуття глибокого вдовolenня!
Хто під звуки музики
застібає гудзики,
чарка (від застуд) таким дозволена.

Вайлуваті, станьте струнко!
П'януваті, менше трунку!
Не давайте хід хмільному гамові.
Як довів Трохим Лисенко,
тіла та душі спасення –
тільки у кун-фу та ксеногамії.

Зробим миттю «като» двісті,
потім – підтюпець на місці.
Самохіттям нам на місці тупцяти!
Тож не треба мчати вчвал;
наш, радянський, ідеал;
скасувати п'єдестал уступчастий.

Жирафа більша, їй видніше!

У далекій Африці,
на хуторі тамтешнім,
якось лихо трапилось,
і розпочався бешкет.
Рохнув телепень-сікач:
«Та буде тику спалах!»
...Загалом, Жирафа, бач,
у цапа закохалась.

Громада тут зчинила гвалт,
і півень лиш на інший кшталт
горлав десь галасу проміж:
– Жирафа більша, їй видніш!

Батькові цапиному
нащо така невістка?
Спить з двома пір'їнами,
щодня жадає їсти.
В господарстві все – тяп-ляп,
і зовні – тільки шия...
І пішли Жирафа й цап
в корівню жить абияк.

Громада тут зчинила гвалт,
і півень лиш на інший кшталт
горлав десь галасу проміж:
– Жирафа більша, їй видніш!

– Ну то й що, що тхне мій цап,
що роги понад писком!
Я була б еікчемниця,
якби була расистка! –
І Жирафа додала:
– Сваритиметесь злісно –
ми з коханим із села
поїдемо до міста.

Громада тут зчинила гвалт,
і півень лиш на інший кшталт
горлав десь галасу проміж:
– Жирафа більша, їй видніш!

– і – читается, как наша «и»;
– ї – среднее между «и» и «ы»;
– є – как твердое «е»;
– и – как наша «ы».